

[Kai Moltke.]

indskuddene. Jeg så for nylig efter i noget af det udvalgsmateriale, vi havde, og konstaterede da, at mens man i 1940 begyndte med et indskud pr. m² på 8 kr. og under krigen oven i købet kom ned på 7, så lå vi i begyndelsen af 1960erne i lang tid med 33 kr. pr. m² som grundlagsberegning for beboerindskud, og sidst her ved Urbanbyggeriet er vi havnet på et indskud, der som følge af sammenhængen med kurstabet er steget til 93 kr. pr. m². Det betyder i realiteten, at de folk, der får adgang til det rentebegünstigede byggeri, skal kunne stille et beboerindskud på, lad os sige 8.000-9.000, helt op til 10.000 kr., hvis denne boliglovens § 53 ikke ændres sammen med det øvrige, og så betyder det, at man fastsætter en nedsat husleje for folk, som er i stand til i kontanter eller gennem hurtige afdrag at kunne præstere en 8.000-9.000 kr., medens man udelukker de mindre kapitalstærke. Det vil altså sige, at de, som er dårligst stillet, de, som råder over de færreste midler til indskud, ingen adgang får til at flytte ind i det rentesikrede byggeri, men de, der har sparekassebogen i orden, tegnebogen i orden, de, som har de økonomiske muligheder for at yde det store kontante indskud, har mulighederne for at opnå rentesikringens fordele.

Nu har boligministeren ganske vist sagt under boligforhandlingerne — og jeg kunne i og for sig godt lide at få det gentaget her — at under sådanne forhold må kommunerne jo også kunne øge visse tilskud, at begrænsningerne bortfalder gennem forliget, og kommunen må altså kunne gribe hjælpende ind med hensyn til betalingen af beboerindskuddet; men sikkert er det som amen i kirken, at en rentesikringsordning, som sætter huslejen ned, og som opretholder de store beboerindskud, hænger i luften, fordi den ikke hjælper dem, der skal hjælpes, for det første, og at selv de, der skaffer sig mulighederne for at rykke ind, berøves det første års rentesikring ganske simpelt gennem det forøgede beboerindskud som en følge af kurstabene. Løsrivelse af beboerindskuddene fra kurstabene er derfor et af de første principielle problemer, som vil blive rejst af vort parti i det kommende udvalg. Det kan ikke være meningen, når man reserverer en lavere husleje for 12.000 husstande, at

man så på forhånd indfører beboerindskud, som gør det ganske umuligt for den dårligst stillede del af de mindrebemidlede at rykke ind i lejlighederne.

Den anden ting, som jeg kunne ønske at tage op her, er det, at man nu indfører en ny kategori af udgifter i socialt byggeri i de færdiggjorte ejendomme. Man indfører skæringsdagen 30. april 1964 som udgangspunktet for, hvornår der kan gives rentesikring. Nu gjorde jeg mig den ulejlighed forleden dag på baggrund af de månedlige oversigter over den effektive rente at se lidt på, hvordan den var for tiden fra 1. januar 1962 og indtil 30. april 1964, og gennemgår man dem måned for måned, er det jo ganske betydeligt oplagt, at der findes en række lejligheder i socialt byggeri, måske op til en 15.000-20.000 husstande, som i sin tid har måttet finansiere ejendommene med en rente på 7 og 7½ pct.

Nu ser jeg ganske vist et punkt under en paragraf udformet i orakelsprog; i alle tilfælde jeg ville gerne have hr. Hastrup eller en anden jurist til hjælp til at formulere, hvad der i virkeligheden står i den paragraf, hvor det siges, at ved siden af rentesikring kan tillæg til driftstilskud efter § 62, stk. 1, kun ydes i forhold til den del af prioritetslånene, der er optaget den 30. april 1964 eller tidligere. Kan denne kategori både få rentesikring og tillæg til driftstilskud, for sådan kan paragraffen godt fortolkes, eller kan den opnå større tillæg til driftslånene efter denne formulering? Det er et af de både stilistiske og juridiske spørgsmål, som jeg meget gerne vil have belyst, når vi skal i gang med dette lovforslag; sådan som det står nu, kan det betyde begge dele, både rentesikring og tillæg til driftstilskud, og så er skæringsdagen ikke, som der står, 30. april 1964, så er skæringsdagen på et langt tidligere tidspunkt. Men hvis man nu endelig siger, at dette byggeri fra mellem 1962 og 1964 kan opnå tillæg til driftstilskuddene, har vi fra 6. august 1965 boligministerens erklæring om, at tillæggene kun giver halv dækning for rentestigningen, og så må vi også stille krav om, at disse tilskud reguleres, så der gives fuld dækning, for at opnå ligevægt med rentesikringen.

Rimstad: Det anede mig, da vi her i folketinget i slutningen af januar diskuterede den